

revisionen eller nogen Anden har fundet Noget at indvende mod Byggeforetagendet. Udvalgets Flertal har derfor ikke skjønnet, at der er nogen Grund til for denne Postis Vedkommende at tage noget som helst Forbehold eller at knytte nogen Udtalelse til Beslutningen om Statsregnskabet.

Endnu staar tilbage § 26 Post 64: Halvdelen af Udgifterne til den i Anledning af Rekonstruktionen af Fællessukkerkogeriet paa St. Croix paany etablerede Kontrollkommission i Henhold til Lov af 25de Februar 1876. Som bekendt hjemlede Loven af 25de Februar 1876 Regjeringen Tilladelse til at tilstaa et Laan til Indretning af Fællessukkerkogeriet paa St. Croix. Blandt Betingelserne for Laanets Tilstaaelse var den, at Foretagendets Sværkættelse skulde ske under Kontrol af en af Regjeringen udsendt Kommission. Denne Kommission ventedes tilbage i Mai 1878. Der blev derfor i Finantsloven for 1878—79 optaget en Bevilling af 3,000 Kr. til de Udgifter, som Kommissionens Udsendelse vilde medføre paa den Del af Reisen, der faldt i Finantsaaret 1878—79. Af denne Bevilling af 3,000 Kroner kom imidlertid kun til Udgift et Beløb af 34 Kroner 81 Dre. Efter at Opstanden havde fundet Sted i Oktober 1878, blev der, som bekendt, af Finantsministeren tilstaaet Fællessukkerkogeriet et yderligere Laan, som blev knyttet ganske til de samme Betingelser som det tidligere Laan, deriblandt ogsaa den Betingelse, at Beløbets Anvendelse skulde ske under Kontrol af Kommissionen, som derfor blev udsendt paany i Begyndelsen af 1879. Denne Kommissions Arbejder blev afsluttede i Sommerens Løb. Derved foranledigedes en Udgift baade i 1878—79 og i 1879—80. I 1878—79 var Udgiften til Kommissionen ved dens fornyede Udsendelse 3,308 Kr. 24 Dre. Dette Beløb blev taget af det Beløb, der var bevilget paa Finantsloven for 1878—79, saaledes at denne Udgift sammen med det tidligere udgivne lille Beløb paa 34 Kr. 81 Dre medførte en Overskriftelse af 843 Kr. 5 Dre. Det Beløb, som kom til Udgift i Finantsaaret 1879—80, har udgjort, saaledes som Statsrevisionens Betænkning udviser, for Statskassens Vedkommende 3,201 Kr. 97 Dre, med Hensyn til hvilken Udgift Statsrevisionen gjør den Indstilling, at den passerer. Jeg har saa udsærlig dvælet ved dette, fordi Statsrevisionen siger, at det er en Selvsølge, at den Bevilling af 3000 Kr., som fandtes paa Finantsloven for 1878—79 til Kommissionen, kun angik dens første Udsendelse og ikke kunde anvendes ved den anden Udsendelse. Det er nu en Sætning, hvis Rigtighed kan være overmaade tvivlsom; men det lader jeg staa hen. Det viser sig, at Regjeringen har staaet i en anden Formening, idet den, som bemærket, har afholdt Udgifterne ved Kommissionens anden Udsendelse af det Beløb, som var bevilget for Finantsaaret 1878—79 med den første Ud-

sendelse for Die. Med Hensyn til den derved fremkomne Overskriftelse har Statsrevisionen, som anført i Udvalgsbetænkningen, i sine Bemærkninger til Statsregnskabet for 1878—79 sagt, at Revisionen „efter Forholdets Natur ikke havde nogen Grindring at gjøre med Hensyn til samme“. Der fremkommer altsaa herved, som Udvalgets Flertal har betegnet det, den Inkonsekvents, at man i det ene Aar ikke fandt Anledning til at gjøre nogen Indstilling med Hensyn til det til den anden Udsendelse anvendte Beløb, men derimod i det andet Aar gjør en Indstilling. Udvalgets Flertal har troet at maatte gjøre opmærksom herpaa, netop fordi det viser, at Statsrevisionen ikke kan have tillagt Sagen nogen meget stor Betydning; men iøvrigt finder Udvalgets Flertal det passende, at der paa dette Punkt gjøres en Indstilling, idet det fra et tidligere Aar viser sig, at det er en Post, til hvilken man har anset det for nødvendigt at have en Bevilling. Behøvedes der Bevilling for Finantsaaret 1878—79, havde det været korrekt, om der ogsaa var blevet forlangt en Bevilling for Aaret 1879—80 eller i ethvert Tilfælde paa Tilfølsbevillingsloven for dette Aar. Dette er imidlertid ikke sket, og Rigsdagen bør derfor naturlig tage en Beslutning derom. Selvfølgelig har man ikke fundet Noget mod selve Udgiften at erindre, og vi indstille derfor Udgiften til at passere. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Thing at vedtage Udvalgets Flertals Forslag.

Formanden: Den ærede Ordfører betegne, ialtfald paa eet Sted i sit Foredrag, de enkelte Poster under Nr. 1—5 som Vædringsforslag. Det var nu ikke i noget Fald en rigtig Betegnelse. Jeg gjør kun opmærksom derpaa, fordi det synes at antyde, at den ærede Ordfører gaar ud fra den Forudsætning, at der skal finde delt Afstemning Sted. Her foreligger imidlertid kun eet Afstemningsthema, men der var i og for sig Intet til Hinder for, at der kunde finde delt Afstemning Sted, forsaavidt man maatte gæste, at noget af Punkterne gjøres til Gjenstand for særlig Afstemning. Saa maatte der fremsættes Forlangende derom. Det er nu vel ikke sket ved Begyndelsen af Mødet, men det kunde jo ske endnu, hvis Noget maatte ønske det.

Ordføreren (Rum p): Det er ganske rigtigt, hvad den høitærede Formand udtalte, at naar jeg har yttret mig saaledes, var det uforkert; jeg er ogsaa gaaet ud fra den Forudsætning, at de enkelte Punkter ikke bleve Gjenstand for særlig Afstemning.

H. C. Hansen: Som det fremgaar af Betænkningen, og som det ogsaa idag er meddelt Thinget, indtager jeg et noget andet Standpunkt overfor Statsrevisionens Indstilling end Udvalgets